

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžik/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200875
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200875.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: GHS Legal, s.r.o., so sídlom Lazaretská č. 3/A, 811 08 Bratislava IČO: 47 232 544, zastúpeného AK Gmitrová, s.r.o., so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 974 702, proti žalovanému: Obec Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11/2016-Info/RV z 18. marca 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/112/2016-54 zo 14. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 2S/112/2016-54 zo 14. júna 2017 podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 11/2016-Info/RV z 18. marca 2016 a rozhodnutie Obecného úradu Chorvátsky Grob č. 02/2015-Info/RV z 15. januára 2016 a priznal žalobcovi voči žalovanému plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutím č. 11/2016-INFO/RV z 18. marca 2016 žalovaný v zmysle ust. § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) a ust. § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) napadnuté rozhodnutie Obecného úradu Obce Chorvátsky Grob č. 02/2015-Info/RV z 15. januára 2016 o nesprístupnení požadovaných informácií potvrdil a odvolanie žiadateľa (žalobcu v tomto konaní) zamietol, čo odôvodnil tým, že povinná osoba podľa cit. zákona, ako aj podľa smernice EP a Rady č. 2003/98/ES poskytuje informácie, ktoré má k dispozícii, v stave, v akom sa na úrade nachádzajú, pričom nie je povinná informácie vytvárať alebo upravovať, robiť preklady, usporadúvať ich, štatisticky ich spracúvať, poskytovať výťahy z nich a pod., teda povinná osoba sprístupní žiadateľovi informácie, ktoré má k dispozícii, a teda zákon neukladá povinnej osobe povinnosť informáciu vytvárať na základe

žiadosti žiadateľa, pričom povinná osoba nedisponuje informáciami vo forme a štruktúre požadovanej žiadateľom - „...zoznam pozostávajúci z názvu konkrétneho dokumentu, dátumu vyhotovenia konkrétneho dokumentu a poznámky, či sa dokument týka lokality PROMCEN alebo lokality spojenej so spoločnosťou Starland Holding.“.

3. V odôvodnení rozsudku správny súd skonštatoval, že žalobca položil žalovanému 9. decembra 2015 otázku: „Na základe akých podkladov a akých informácií poskytnutých zo strany obce pán. Ing. O. N. postupoval pri vyhotovení analýzy nákladov?“, na ktorú získal 21. decembra 2015 odpoveď: „...podkladov poskytnutých zo strany Obce Chorvátsky Grob, miestnych obhliadok a odborných znalostí p. N.“. Nadväzne podal žalobca ďalšiu žiadosť o sprístupnenie informácií z 5. januára 2016: „Na základe akých konkrétnych podkladov (podklady žiadame sprístupniť formou zoznamu pozostávajúceho z názvu konkrétneho dokumentu, dátumu vyhotovenia konkrétneho dokumentu a poznámky, či sa dokument týka lokality PROCEMENT alebo lokality spojenej so spoločnosťou Starland Holding, v tomto momente nie je potrebné sprístupniť nám samotný obsah dokumentov) poskytnutých zo strany Obce Chorvátsky Grob, postupoval pán: Ing. O. N. pri vyhotovení zverejnenej analýzy nákladov?“, pričom z odpovedi žalovaného z 21. decembra 2015 vyplýva, že disponoval podkladmi, ktoré poskytol Ing. O. N. a na základe ktorých postupoval menovaný pri vyhotovení zverejnenej analýzy nákladov. Žalovaný v tomto konaní namietal, že ako povinná osoba nedisponuje informáciami vo forme požadovanej žiadateľom („zoznam pozostávajúci z názvu konkrétneho dokumentu, dátumu vyhotovenia konkrétneho dokumentu a poznámky, či sa dokument týka lokality PROMCEN alebo lokality spojenej so spoločnosťou Starland Holding“), preto bolo rozhodnuté tak, že žiadosti o poskytnutie informácie, ktorá mu bola doručená dňa 5. januára 2016, sa nevyhovelo. Správny súd sa v tomto smere s argumentáciou žalovaného nestotožnil a zastal názor, že predmetná žiadosť žalobcu bola zo strany žalovaného nesprávne právne posúdená v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií a § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií, v zmysle ktorého ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie. Uvedené znamená, že ak žalovaný nedisponoval informáciou vo forme požadovanej žiadateľom/žalobcom, mal s ním dohodnúť iný spôsob jej sprístupnenia. Tento postup zo strany žalovaného nebol ani v súlade so zásadou súčinnosti, ktorá je upravená v § 3 ods. 2 Správneho poriadku.

4. Správny súd uzavrel, že povinná osoba disponuje požadovanými informáciami okrem iného aj vtedy, ak s požadovanými informáciami pri svojej činnosti pracuje, resp. ak sú predmetom jej činnosti. Zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť na základe žiadosti o informácie vytvárať informácie, ktoré v momente podania tejto žiadosti neexistujú. Môžu nastať dva prípady vytvárania nových informácií povinnou osobou. V prvom prípade ide o vytvorenie úplne novej informácie (vypracovanie rozborov, analýz, referátov, poskytnutých odborných stanovísk, výklad právnych predpisov, prognóz), pričom povinná osoba nemá také dokumenty alebo informácie vôbec vytvorené - spracované. V druhom prípade môže byť vytvorením novej informácie aj určitý kvalifikovaný spôsob spracovania informácií, ktoré sa už u povinnej osoby nachádzajú a v dôsledku ktorého vzniká kvalitatívne nová informácia. O vytvorenie novej informácie sa nejedná, ak ku príprave odpovede na žiadosť o informácie stačí mechanické vyhľadanie a zhromaždenie údajov, ktoré sa u povinnej osoby nachádzajú a ktoré musia byť vyhľadane v dokumentoch. Správny súd sa preto nestotožnil s právnym názorom žalovaného, pre ktorý bola zamietnutá žiadosť žalobcu povinnou osobou, ani s dôvodmi, pre ktoré bolo zamietnuté jeho odvolanie nadriadeným orgánom.

5. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 S.s.p., keď prihliadol na skutočnosť, že žalobca mal v konaní plný úspech.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd porušil zákon tým, že v predmetnej právnej veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Navrhol, aby kasačný súd zrušil kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok a konanie zastavil. Súčasne žiadal priznať právo na náhradu trov konania.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, po tom, čo odcitoval ust. §§ 3 ods. 1, 15 ods. 1 a 16 ods. 1 zákona o slobode informácií, poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžso/31/2008, sp. zn. 2Sžo/190/2008, sp. zn. 8Sži/2/2010, sp. zn. 5Sži/3/2011, sp. zn. 3Sži/5/2013, sp. zn. 5Sžo/37/2015 a sp. zn. 3Sžo/197/2015, ktoré zhodne judikujú povinnosť povinnej osoby sprístupniť iba také informácie, ktorými reálne disponuje. Sťažovateľ uviedol, že informácie tak, ako ich požadoval žalobca v otázke č. 2, v čase doručenia žiadosti nemal v držbe v požadovanom rozsahu a štruktúre, a teda nimi nedisponoval v zmysle Zákona o slobode informácií. Pri výklade pojmu „mať k dispozícii“ je podľa názoru sťažovateľa potrebné prihliadnuť aj na ust. § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií, v zmysle ktorého sú obce osobami povinnými sprístupňovať informácie „a to iba v rozsahu ich rozhodovacej činnosti“. Otázka č. 2 v žiadosti smerovala k požiadavke sprístupniť žalobcovi zoznam dokumentov, pozostávajúci z názvu konkrétneho dokumentu, dátumu vyhotovenia konkrétneho dokumentu a poznámky, či sa dokument týka lokality PROMCEN alebo lokality spojenej so spoločnosťou Starland Holding, na základe ktorých postupoval Ing. O. N. ako poverený člen komisie obecného zastupiteľstva sťažovateľa pri vyhotovení analýzy nákladov spojených s výstavbou komplexu ZŠ a MŠ na Čiernej Vode, ktorá bola na webovej stránke sťažovateľa zverejnená 1. decembra 2015 - tabuľka nákladov. Vzhľadom na skutočnosť, že tabuľku nákladov vypracoval Ing. O. N. samostatne, na základe vlastných znalostí a bez akejkoľvek pomoci alebo zásahov zo strany sťažovateľa, sťažovateľ nedisponuje informáciami týkajúcimi sa presného zoznamu podkladov, z ktorých Ing. O. N. vychádzal pri zostavovaní tabuľky nákladov, a už vôbec nemá k dispozícii zoznam týchto podkladov v takej štruktúre a rozsahu, v akej ich vyžadoval žalobca. Z tohto dôvodu nemohol, a ani nemal povinnosť sprístupniť informácie, ktoré žalobca požadoval sprístupniť v rámci otázky č. 2 žiadosti, pretože sa jedná o informácie, ktorými nedisponoval a naďalej nedisponuje. Všetky informácie, požadované žalobcom v žiadosti, ktoré mal sťažovateľ k dispozícii, žalobcovi sprístupnil.

8. Sťažovateľ ďalej rozporoval právny názor správneho súdu, podľa ktorého bola predmetná žiadosť žalobcu nesprávne právne posúdená, a to v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií, v zmysle ktorého, ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie, čo je však možné použiť len v prípade, ak povinná osoba disponuje požadovanými informáciami, ale nemá možnosť sprístupniť ich spôsobom, ktorý určil žiadateľ v žiadosti o sprístupnenie informácií - napríklad v prípade, kedy žiadateľ v žiadosti o sprístupnenie informácií požaduje sprístupnenie informácií formou faxu, pričom povinná osoba nedisponuje faxovým zariadením. V takomto prípade si v zmysle ust. § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií povinná osoba dohodne so žiadateľom náhradný spôsob sprístupnenia, napr. formou poštového doručenia požadovaných informácií. V prípade predmetnej žiadosti však sťažovateľ nedisponoval požadovanými informáciami, a teda nemal povinnosť dohadovať si so žalobcom náhradný spôsob sprístupnenia informácií.

9. Podľa názoru sťažovateľa v prípade otázky č. 2 žiadosť nie je v súlade s účelom zákona o slobode informácií, nakoľko sprístupnenie požadovaných informácií, ktoré boli predmetom otázky č. 2, by si na strane sťažovateľa vyžadovalo neprímerane veľké úsilie smerujúce k získaniu, zhromažďovaniu, vyhodnocovaniu, vyhľadávaniu, upravovaniu a spracovávaniu požadovaných informácií. Podľa názoru sťažovateľa by išlo o také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu jeho právomocí, nie sú v rozsahu jeho rozhodovacej činnosti, ale slúžili by k vytváraniu kvalitatívne nových informácií, v dôsledku čoho by žiadosť slúžila nie ako žiadosť o sprístupnenie informácií, ale ako pokyn na výkon určitých činností sťažovateľa alebo postupu, čo, ako opakovane skonštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, nie je účelom sprístupňovania informácií v zmysle zákona o slobode informácií. Sťažovateľ ďalej poukázal že aj v prípade, ak by vyvinul dostatočné úsilie na získanie, zhromaždenie a spracovanie všetkých požadovaných informácií, nemožno zaručiť, že by dokázal zhromaždiť všetky požadované informácie do takej štruktúry, v akej ich požadoval, nakoľko Ing. O. N., ktorý vypracoval tabuľku nákladov, v súčasnosti už nevykonáva funkciu člena komisie obecného zastupiteľstva sťažovateľa, v dôsledku čoho nemožno vylúčiť, že sťažovateľ aj pri vynaloženom úsilí nezíska prístup k úplným informáciám, ktoré požadoval žalobca v rámci otázky č. 2 žiadosti.

10. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že záver žalovaného o tom, že požadovanými informáciami údajne nedisponuje, považuje za účelový. Žalobca položil sťažovateľovi 9. decembra 2015 v súlade so zákonom o slobode informácií, využívajúc svoje právo na informácie, okrem iných otázok tiež otázku: „Na základe akých podkladov a akých informácií poskytnutých zo strany Obce pán: Ing. O. N. postupoval pri vyhotovení zverejnenej analýzy nákladov?“, pričom na vyššie uvedenú otázku obdržal od sťažovateľa odpoveď (z 21. decembra 2015): „...podkladov poskytnutých zo strany Obce Chorvátsky Grob, miestnych obhliadok a odborných znalostí p. N....“. Z položenej otázky je zrejmé, že žalobca nemal záujem o odpoveď „...podkladov poskytnutých zo strany Obce Chorvátsky Grob“, takáto odpoveď nezodpovedá odbornému vybaveniu žiadosti o informácie a neposkytuje žiadateľovi žiadne informácie. Vzhľadom na to, že z odpovede bolo zrejmé, že sťažovateľ nechce žalobcovi sprístupniť požadovanú informáciu, položil v následnej žiadosti žalobca otázku tak, aby sa žalovaný viac nemohol odpovedi vyhnúť obdobnou formou, teda opätovne sprístupniť neúplnú informáciu. Žalobca sa teda vzhľadom na prístup sťažovateľa snažil minimalizovať riziko, že by sa sťažovateľ opäť vyhol sprístupneniu informácie, a preto bol donútený čo najpodrobnejšie konkretizovať, ako si predstavuje výstup zo žiadosti o informácie. S prihliadnutím na postupnosť žiadostí o poskytnutie informácií je zrejmé, že sťažovateľ sa účelovo snaží vyhnúť poskytnutiu požadovanej informácie.

11. Argumentácia sťažovateľa sa podľa názoru žalobcu približuje tvrdeniu, že tento nemá poskytovať akúkoľvek informáciu, ktorá by vyžadovala vytvoriť text odpovede, ale že by mal žiadosti o informácie vybavovať len zaslaním kópie vyžadovaného existujúceho dokumentu. Uvedené je v rozpore so zákonom a nezhoduje sa ani s vybavením žiadosti o informácie žalovaným z 21. decembra 2015, keďže týmto vybavením vybavil žiadosť žalobcu z 9. decembra 2015 vyhotovením textovej odpovede: „...podkladov poskytnutých zo strany Obce Chorvátsky Grob“. S prihliadnutím na uvedené je zrejmé, že sťažovateľ mohol podľa svojej vlastnej praxe vybaviť následnú žiadosť žalobcu z 5. januára 2016 podľa požiadavky žalobcu rovnako odpoveďou textom, napríklad: „Obec poskytla p. N. pre lokalitu PROMCEN nasledovné podklady: List vlastníctva č. xxx dátum výpisu xx., nájomnú zmluvu zo dňa xx., stavebné povolenie č. xx. zo dňa xxx. Obec poskytla p. N. pre lokalitu Starland Holding nasledovné podklady: List vlastníctva č. xx dátum výpisu xx., znalecký posudok zo dňa xx....“

12. Judikatúra, na ktorú sťažovateľ odkazuje, sa na prejedávanú právnu vec nevzťahuje. Uvedená judikatúra chráni povinné osoby v prípadoch, kedy by boli povinné osoby zaťažované šikanóznymi žiadosťami, ktoré by neprimerane zaťažovali povinné osoby s prihliadnutím na ich personálnu a časovú kapacitu. S prihliadnutím na rozsah a povahu tzv. Bellovej tabuľky a s prihliadnutím na postoj sťažovateľa pri vybavení žiadosti o informácie je však zrejmé, že v danom prípade nemohlo ísť o šikanózne podanie a sprístupnením požadovaných informácií by nedošlo k administratívne zaťaženiu povinnej osoby, čo sťažovateľ v tomto konaní ani nenamieta.

13. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií, pričom uviedol, že ak by bolo v záujme sťažovateľa dodržať zákonné ustanovenia a ratio legis zákona o slobode informácií, pokúsil by sa so žalobcom odkomunikovať iný spôsob sprístupnenia „podkladov obce“. Ak by spísanie informácie do formy požadovanej žalobcom považoval žalovaný za príliš časovo alebo technicky nákladný proces, mohol žalovaný so žalobcom komunikovať o inom vhodnom sprístupnení ním uvedených „podkladov obce“, čo však neurobil, čím ignoroval text a účel zákona a zákon porušil.

14. Ku konštatovaniu sťažovateľa, že by vzhľadom na personálnu obmenu nemusel dokázať zhromaždiť všetky požadované informácie do takej štruktúry, v akej ich žalobca požadoval, žalobca uviedol, že ide o účelové tvrdenie. Vzhľadom na okolnosti vyhotovenia tabuľky nákladov, ktorá bola veľmi stručná a pozostávala z uvedenia niekoľkých hrubo zaokrúhlených súm uvedených v riadkoch pod sebou, je zrejmé, že tabuľka nákladov nebola vyhotovená na základe veľkého množstva podkladov. Aj ak by bola tabuľka vyhotovená na základe väčšieho množstva podkladov, keď obec raz vo vybavení žiadosti o informácie uviedla, že bola tabuľka vyhotovená na základe „podkladov obce“, musela povinná osoba vedieť, ktoré konkrétne podklady myslela pod „podkladmi obce“. Preto mala povinná osoba sprístupniť na žiadosť aspoň všetky takéto podklady. Vzhľadom na skutočnosť, že išlo o podklady obce, obec by nevynakladala žiadne úsilie na ich získanie, zhromaždenie ani spracovanie, ale tie podklady, ktoré poskytla Ing. N. za účelom vyhotovenia tabuľky, by rovnakým spôsobom poskytla aj žalobcovi, čím by

vybavila jeho žiadosť.

15. Záverom vyjadrenia žalobca opisuje účel, pre ktorý predmetné informácie od povinnej osoby požadoval - nastavenie právnej ochrany klienta v súvislosti s nepravdivo uvedenými údajmi v uvedenej tabuľke, ktoré mali za následok ovplyvnenie hlasovania poslancov obecného zastupiteľstva, na ktorom došlo k presunu výstavby školy a škôlky v Obci Chorvátsky Grob.

16. Žalobca navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a zaviazal sťažovateľa k náhrade trov kasačného konania žalobcovi.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 20. júna 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

18. Súčasťou kasačnej sťažnosti sťažovateľa bola žiadosť o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením kasačného súdu č. k. 8SŽik/1/2018 z 19. júna 2018 tak, že kasačný súd túto zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. júna 2018.

19. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného orgánu verejnej správy proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým tento zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného (a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa), ktorým v zmysle ust. § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií a ust. §§ 46 a 47 Správneho poriadku potvrdil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o nesprístupnení požadovaných informácií a odvolanie žiadateľa (žalobcu v tomto konaní) zamietol.

20. Zásadná právna otázka, ktorú bolo v správnom súdnom konaní potrebné posúdiť, bola, či sťažovateľ disponoval informáciou, ktorej sprístupnenia sa žalobca podanou žiadosťou domáhal. Správny súd a contrario k žalobou napadnutému rozhodnutiu usúdil, že sťažovateľ takouto informáciou disponoval, a bol povinný informáciu žiadateľovi sprístupniť.

21. Kasačný súd mal z obsahu spisového materiálu osvedčené, že žalobca podal sťažovateľovi sériu žiadostí o sprístupnenie informácií, cieľom ktorých bolo okrem iného získať informácie - podkladové materiály, ktoré slúžili na vyhotovenie zverejnenej analýzy nákladov - tabuľka nákladov zostavená Ing. O. N.. Kasačný súd mal taktiež osvedčené, že žalobcovi bola zo strany sťažovateľa poskytnutá nekonkrétna odpoveď bez reálnej výpovednej hodnoty, v nadväznosti na ktorú podal žalobca ďalšiu (obsahovo nadväzujúcu) žiadosť o sprístupnenie informácií, ktorú formuloval tak, aby na ňu nebolo možné odpovedať nekonkrétne. Žalobca vyhodnotil postup sťažovateľa, ktorý mu napriek sérii obsahovo nadväzujúcich žiadostí nesprístupnil požadovanú informáciu, za účelový, s úmyslom vyhnúť sa poskytnutiu požadovanej informácie.

22. Právo na informácie je nástrojom presadzovania princípu transparentnosti, ktorý je v právnom a demokratickom štáte jedným zo všeobecných princíпов ovládajúcich činnosť orgánov verejnej moci, vrátane orgánov verejnej správy. Právo na informácie umožňuje osobe získať údaje, ktoré môže následne uplatniť pri využití iného právneho prostriedku ochrany (napr. petičného práva, sťažnosti). Aj z tohto dôvodu možno základné právo na informácie považovať za kľúčové z hľadiska zabezpečenia hodnôt právneho a demokratického štátu. Ďalším nepopierateľným významom subjektívneho a tým aj vynútiteľného práva na informácie je jeho kontrolná funkcia vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci. Dostatočne rozsiahly, jednoduchý a rýchly prístup k informáciám má tiež priaznivý vplyv na dôveru občanov v demokratické inštitúcie a na ich ochotu podieľať sa na verejnom živote.

23. Účelom zákona o slobode informácií je upraviť podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k

informáciám tak, aby bol naplnený ústavný rámec práva na informácie - Čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky. Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

24. Posúdením žalobou napadnutého rozhodnutia, ako aj skutočností, ktoré boli preukázané v rámci správneho súdneho konania, sa kasačný súd stotožnil s právnym názorom vyjadreným v napadnutom rozsudku, podľa ktorého povinná osoba požadovanou informáciou disponovala a bola ju povinná sprístupniť. Kasačný súd konštatuje, že žalovaný ust. § 15 ods. 1 zákona o slobode informácii vykladal (účelovo) prílišne formalisticky. Okrem toho, že pre naplnenie účelu zákona o slobode informácii bolo potrebné posudzovať žiadosti žalobcu v ich kontexte a nadväznosti, už z povahy veci vyplýva, že povinná osoba - sťažovateľ, musel predmetnou informáciou disponovať, nakoľko sa jedná o podklady, ktoré ako zadávateľ Ing. O. N. sám poskytol. Uvedené je zvýraznené tým, že skutočnosť, že Ing. O. N. boli sťažovateľom podkladové materiály poskytnuté, nie je sporná, sťažovateľ uvedené sám uviedol v rámci odpovede z 9. decembra 2015 kde je okrem iného uvedené: „...podkladov poskytnutých zo strany Obce Chorvátsky Grob“. Vyhotovenie textovej odpovede, do ktorej by povinná osoba pojala taxatívny výpočet listín s ich datovaním, nemožno považovať za vytváranie novej informácie. Kasačný súd sa stotožňuje s vyjadrením žalobcu, že zužujúci výklad ust. § 15 ods. 1 zákona o slobode informácii prezentovaný sťažovateľom zužuje rozsah povinnosti poskytovať akúkoľvek informáciu len zaslaním kópie vyžiadaného existujúceho dokumentu, čo sa prieči účelu a zmyslu zákona o slobode informácii.

25. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa smerujúcej voči nesprávnemu výkladu ust. § 16 ods. 1 in fine zákona o slobode informácii správnym súdom, podľa ktorého ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie, kasačný súd uvádza, že ani táto nie je dôvodná. Z pohľadu vybavovania žiadosti o sprístupnenie informácie je potrebné rozlišovať spôsob zachytenia informácie a spôsob jej následného sprístupnenia. Vzhľadom na formuláciu spornej otázky žalobcu je možné konštatovať, že spôsobom sprístupnenie informácie malo byť oznámenie listiny s jej datovaním a následne sprístupnenie malo prebehnúť elektronickou komunikáciou. Ak sťažovateľ z objektívnych dôvodov (ktorými môže byť aj hospodárnosť konania) mal za to, že informáciu nemožno sprístupniť týmto spôsobom, mal možnosť dohodnúť so žalobcom iný spôsob sprístupnenia informácie, napríklad vyhotovením fotokópií predmetných listín, resp. ich scanov alebo umožnením nahliadnuť do nich. Takto by boli sprístupnené všetky informácie, ktoré žalobca požadoval, tzn. názov dokumentu, jeho datovanie a skutočnosť, či týka lokality PROCEMENT alebo lokality spojenej so spoločnosťou Starland Holding.

26. Vzhľadom na uvedené potom možno konštatovať, že právne posúdenie veci správnym súdom je správne, a teda kasačná námietka, že správny súd porušil zákon tým, že v predmetnej právnej veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nie je dôvodná. Posudzujúc druhú kasačnú námietku, že správny súd porušil zákon tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, kasačný súd uvádza, že sťažovateľom uvádzaný odklon vychádzal z námietky nesprávneho právneho posúdenia. Vzhľadom na to, že správny súd vec správne právne posúdil, k odklonu od citovaných rozhodnutí, ktoré vychádzali z rozdielneho skutkového aj právneho stavu, nedošlo, a teda ani druhá kasačná námietka nie je dôvodná.

27. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p.. Žalovaný nebol v kasačnom konaní úspešný, preto mu kasačný súd právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal, zatiaľ čo právo na plnú náhradu trov kasačného konania priznal plne úspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov rozhodne správny súd samostatným uznesením.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.